

Estimat fill:

Contesto a la teva carta del dia 4. No ens porta la notícia que amb més dalit esperem. No es que passi el temps com per a desesperar-se, però tot el que ens hem de dir mentre no sigui activar el retorn, per una i altra banda, amb mires a una data concreta, queda fet i desesperadament monóton.

Costa a avenir-se a comprendre que mentres ací es respira un ambient de vacances, vosaltres repreneu la vida escolar. Crec que serà la primera cosa que colpirà els nens, aquest canvi de costums i el trobar-se que el nostre Nadal es representa sota un signe de paisatges nevats (encara que el fred no ens mati) i per a aqueixes latituds es quan el sol resplendeix amb més alegria.

Avui la premsa ha donat les primeres notícies, i si no les primeres les més extenses i concretes, dels fets que s'han esdevingut darrerament a Espanya, i que sembla que tant han fet escriure a la premsa estrangera. Per decret, s'ha suspès per dos anys l'article 14 del "Fuero de los españoles", aquell que els facultava a fixar lliurement llur residència a qualsevol indret de l'àmbit nacional. Es veu que han capturat alguns agitadors professionals que s'havien filtrat al país, i tracte d'atrapar els restants, que per la mesura adoptada cal sospitar que són més dels que podem creure. De tota manera la vida s'escola d'una manera normal i absoluta. Si no n'haguessin parlat els diaris i no correguessin els rumors d'allò que propalen les ràdios forasteres, la gent no s'hauria adonat de res. La única cosa que em preocupa, en aquests moments, és que la situació pot influir en retardar el vostre retorn, i això sí que seria empipador.

Espero, ara, l'arribada d'en Messeguer, que haurà retornat de Xile una mica decebut. És a dir, m'ho penso. Ja vaig dir-te que hem parlat amb en Peypoch -que està convençut de que no trobaràs obstacles per a retornar-, i també amb en González Porto. En cap moment ni un ni altre ens han fet la més petita insinuació sobre possibles entrebancs per a heure el permís d'entrada a Espanya. Ja m'explicaràs com va anar la conversa amb la família Botey. És clar que resulta difícil lligar caps sense la base d'una data fixa o aproximada. Del retorn d'en Messeguer, més o menys en podem establir una data. Però mentre no es compta amb l'autorització d'entrada a Espanya, no es poden fixar termes, i, tractant-se del casament de l'interessat a traspasar el teu pis, això pot constituir un seriós handicap. Vulgui Déu que aviat es puguin coordinar els tres extrems.

Pel que fa a l'allotjament, tenim la impressió de que a Valldoreix (a 15 kilòmetres de Barcelona, en el camí de ferro de Sant Cugat), ens serà possible, el moment arribat, de trobar una torre amoblada 5 més o menys amoblada) que reuneixi les condicions indispensables per a acollir-vos. No hem pogut aprofitar cap ocasió, perquè fer-ho a l'avançada, sense la perspectiva d'un terme més o menys llarg, ens va semblar arriscat. Ja en plena època estiuenca no resulta tant fàcil. Però per al cas de dificultats insuperables, si es precipitava el retorn, també es troben a Barcelona pisos amoblats (el lloguer és més car), però de tota manera ens ajudarien a sortir del pas. Com que temo que des del dia que rebràs

la notificació d'entrada, al que tinguis enllestides totes les demés gestions i traspessos passaran algunes setmanes, les aprofitarem per a arranjar, aci, el que calgui, preparant l'acolliment.

Pels comentaris que fa la premsa, sembla que es desig del govern i conveniència inesquitable, que Espanya entri al mercat comú Europeu. Si en quedavem fora, les dificultats econòmiques que en patiríem serien, segons el dir dels tècnics -jo no hi entenc res- molt superiors a les que comportarà l'entrada. Dedueixo, però, que els entrebancs sorgits son mes aviat de tipus polític. D'aquest caire no se'n diu gran cosa i es potser el tema que esgrimeix la premsa estrangera, fent ressaltar les causes que dificulten l'entesa del nostre país amb les democràcies que formen el blok econòmic, que tant de renou està movent, àdhuc entre els inefables bolxeviks. Per altra banda, sembla que la cosa va per llarg, encara que vaigi bé.

oso punt, perquè avui passarem la nit a Bellaterra, hi tomarem tot demà i el dilluns de Pasqua. Abans lliuraré al correu aquestes ratlles per a que no pateixin retard.

Una abraçada ben forta per a tots dels vostres pares i avis

En Joan espera amb interès la teva carta.